

Καταργηθεισῶν δὲ τῶν εβδομάδων διηρέθη ὁ μῆνις τρεῖς δεκάδας, αἱ ἡμέραι ὀνομάζοντο ἀριθμητικῶς, δευτέρα κτλ. Ἄλλ' ἡ νέα αὕτη τῆς χρονολογίας μέθοδος ἔφερε μεγάλην σύγχυσιν εἰς τὰς μετὰ τὸν ἄλλον ἔθνῶν σχέσεις τῶν Γάλλων· ὅθεν ὁ Ναπολεὼν διέταξε νὰ ἐπανέλθωσι τὰ πράγματα εἰς τὴν ἑστῆσαν κτῆσασιν ἀπὸ Α'. Ἰαννουαρίου (11 τοῦ χριστιανικοῦ) 1806.

Οἱ Αἰγύπτιοι, οἵτινες ἐγνώριζον ἀρκούντως ἐκπαλαίως τὴν ἀλήθειαν ὡς ἐγγιστα ἕκτασιν τοῦ ἔτους εἰς 365 ἡμέρας καὶ 12 μῆνας ἐκ 30 ἡμερῶν ἕκαστον, ἀπορρομένων ἑπιτα καὶ πέντε συμπληρωτικῶν, ὀνομάζοντες αὐτοὺς ὡς ἐφεξῆς.

Θῶθ, Φάσι, Ἀθῦρ, Κοϊκ, Τῦδι, Μαχίρ, Φαμένωθ, Ἰμαθῆθ, Πάχων, Πάϋι, Ἐπίρι, Μεσερι κτλ.

Οἱ δὲ Ἑβραῖοι ὀνόμαζον οὕτως.

- 1. Νισάν, ἢ Αβιβ. 2. Κάρ ἢ Ζβ 3 Σιβάν. 4. Θαχσβ. 5. Ἀβ. 6. Ἐλουλ. 7. Τίτχρι, ἢ Αιλιανίμ. 8. Μαρκεθάν, ἢ Βούλ, 9. Κάτλερ. 10. Τεθεθ. 11. Σχέθεθ. 12. Αδάρ.

Οἱ σεληνιακοὶ μῆνες τῶν ἤσαν ἀλληλοδιαδόχως 29 καὶ 30 ἡμερῶν, ὥστε καθυστεροῦν 11 ἡμέρας ὡς πρὸς τὸ ἥλιακόν ἔτος κτλ.

Ἐρχετο δὲ τὸ ἔτος τῶν Ἑβραίων καθὼς καὶ τῶν Ἀσσυρίων, Χαλδαίων, Περσῶν, Συρίων, Φοινίκων, Ἰουδαίων ἐκ τῆς φθινοπωρινῆς ἰσημερίας.

Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι εἶχον κατ' ἀρχὰς σεληνιακὸν ἔτος 354 ἡμερῶν ἀρχόμενον πρὸ μὲν τοῦ ἀστρονομικοῦ Μένωνος τοῦ χειμερινοῦ ἡλιστασίου, μετὰ δὲ τὸν Μέτανα τοῦ θερινοῦ, διηρημένον δὲ εἰς 12 μῆνας (29 καὶ 30 ἡμερῶν) τὸν Ἑκατομδαϊῶνα, Μεταγειτιῶνα, Βοηδρομιῶνα, Μαιμακτηριῶνα, Πυανιψιδῶνα, Ποσειδεῶνα, Γαμήλιον, Ἀνθεστηριῶνα, Ἐλαφηβολιῶνα, Μουνυχιῶνα, Πυλωνιῶνα, Σκιρφοριῶνα.

Οἱ δὲ περὶ τὴν ἀληθειαν παρατρεφθέντες ἀπὸ τοῦ χρησμοῦ νὰ ἀποδοῦναι τὸ ἔτος κατὰ τὸ ἡλιοδρομίον, τοὺς δὲ μῆνας κατὰ τὸ σεληνιοδρομίον, προσετίθουν ἓνα παρεμβόλιον μῆνα, (δευτέρον Ποσειδεῶνα) ἐκ 30 ἡμερῶν τρεῖς ἡμέρας ἑκάστης. (ἢ κατὰ τὸν 3, 5, 8, 11, 14, 16, 19, 22, 25, 28, 31 ἡμερῶν τοῦ κύκλου τοῦ 19) ὥστε οὕτως εἶχε τὸ ἔτος 354 ἡμερῶν ἐκαστον μετὰ τριῶν μηνῶν τριακονθημέρων ἑκάστην πρὸς οὕτως εἶχε 365 ἡμερῶν καὶ 1[4] 2922 ἡμέρας. Τοιοῦτοτρόπως ἡ νομισθία, ὁ ἥλιος καὶ τὸ πρῶτον ἔτος ἑκάστης ὀλυμπιακῆς ἢ τετραετοῦς, μάλιστα δὲ ὀκταετοῦς περιόδου ἀνατίθηται εἰς τὴν νέαν σελήνην μετὰ τὸ θερινὸν ἡλιοστάσιον καὶ ἑκάστη ὀκταετηρίς ἤρχιζεν ἐξ αὐτῆς κτλ.

Οἱ Μακεδόνων οἱ μῆνες ἐπιβληθέντες καὶ εἰς τὸν ἥλιον λαοὺς τῆς Ἀσίας μετὰ τὰς νίκας τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐγένοντο Δῖος, Ἀππελαῖος, Ἀνδοναῖος, Πέλοπος, Δάστρος, Ξανθικός, Ἀρτεμίδιος, Δαΐσιος, Πάριος, Λῶος, Γορπυαῖος, Ὑπερβερεαῖος.

Οἱ δὲ τῶν νεωτέρων ἔθνῶν οἱ Ὀθωμανοὶ ἔχουσι σεληνιακὸν ἔτος ἐκ δώδεκα μηνῶν ἐναλλαγῆς 29 καὶ 30 ἡμερῶν ἑκάστου, (μουχαρέμ, σερέρ, βεπιουλεβέλ, βεπιουλεβέλ, ζιμαζι λεβέλ, ζεμαζι ἀχίρ, βετζέπ, σιρμαζιάν, σεβέλ, ζιλκαϊτέ, ζιλχιζέ), χρονολογοῦσι ἀπὸ τῆς Ἐγείρας, δηλ. τῆς φυγῆς τοῦ Μωάμεθ ἐκ

τῆς Μέκας εἰς τὴν Μεδίνην δηλ. τῆς 16 Ἰουλίου τοῦ 622 ἔτους Π. Χ.

Οἱ Σῆρες (Κινεσοὶ) ἔχουσι καὶ αὐτοὶ 12 μῆνες σεληνιακοῦ ὡς ἀνωτέρω, παρεμβάλλουσι δὲ 7 μῆνας εἰς 19 ἔτη.

Οἱ δὲ πρῶτοι Χριστιανοί, ὡς ὑπῆκοι τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀουραρχίας, κατ' ἀρχὰς ἐχρονολογοῦν ἀπὸ κτίσεως τῆς Ῥώμης, μετὰ πολλὰ δὲ ἔτη ἐσυμφωνήθη νὰ ἀριθμῶνται τὰ ἔτη ἀπὸ τῆς γεννηθῆσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Νομίζουσι ὁμῶς τινεὶ ὅτι ὁ ἱερομόναχος Διονύσιος ὁ μικρὸς, ὅστις πρῶτος εἰσήγαγε τὸ ἔθιμον τοῦτο, ἔσφαλε κατὰ τὴν χρονολογίαν· διότι ἡ γέννησις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀκριβολογούμενη συνέβη 4 τοῦλάχιστον, ἀντὶ τοῦ ὅτι 6, ἔτη πρὸ τῆς ἐποχῆς, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἔλαβεν ὡς ἀσφαλῆ θάσιν τῆς Χριστιανικῆς χρονολογίας.

I. N. Λεβαθεύς.

ΟΛΗ Η ΖΩΗ ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΗΜΕΡΑΝ

Εἶμαι ἐξήκοντα πέντε ἔτων, ἤδη εὐρίσκουμαι εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ θανάτου, καὶ θέλω ἀπ' οὗ ἐψύσθη καθ' ὅλην μου τὴν ζωὴν νὰ εἰπω ἅπασι τὴν ἀλήθειαν! Πλὴν εἰς ποῖον θέλω τὴν εἰπεῖ; Γυνὴ γραῖα ἔχει φίλον ὅστις ν' ἀκρασθῆ μετὰ τίνος προσπάθειας τὴν ἱστορίαν τῆς νεότητός της, εἰμὴ διὰ τὴν γελᾷται; Ὑπάρχει ὄν τι, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ δυνθῶ νὰ ἐκμυστηρευθῶ, ὅτι πλέον δὲν ἀπατῶμαι; Εἰς τὴν ἡλικίαν μου! Ὅχι, εἶναι ἀδύνατον! Λοιπὸν! Θέλω γραφεῖ δι' ἐμὲ μόνην. Ναί, θὰ εἰπῶ τὴν ἀλήθειαν· καὶ τί θὰ κερδήσω μὴ λέγουσα αὐτὴν; Παρηγορίαν ζητῶ δι' αὐτῆς, διότι εἰδὸς τι διαθήκης μέλλω νὰ γράψω. Φεῦ! αὐτόχρονα διαθήκη, ἐπειδὴ ἀφοῦ καταθίσω τὸν κάλαμον, δὲν θέλει μοι μείνει πλέον οὔτε παρελθόν, οὔτε μέλλον! — Τὸ παρελθόν! — Οὐαί! Πόσον εἶναι μακρὰν, καὶ πόσον πλησίον μοι φαίνεται! — Θέλω νὰ κοιμηθῶ ἀπόψε εἰς τοῦτον τὸν θάλαμον, ὅπου δὲν εἶχον ἔμβει ἐν διαστήματι τεσσαράκοντα ἔτων. Ἐπανεῖδον τὰ πράγματα εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν, ἢ φαντασία μ' ἐπανάφερεν εἰς τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν κατόικουν αὐτὰ ταῦτα τὰ μέρη καὶ μοι παρουσίασε τοσοῦτον ἀληθῆ εἰκόνα, ὥστε ἀνέφριξα παρητήρησα εἰς τὸ κάτοπρον τὸ γενηρακὸς πρόσωπόν μου· μοι ἐφαίνετο ὅτι ἐμέλλον νὰ τὸ ἐπανύρω ἀνθρώδον· καὶ νέον! Φεῦ! Ἐκ τῆς ἡμέρας ταύτης δὲ ὑπάρχει τίποτε νέον δι' ἐμὲ!

Ἀπόλεσα τὴν μητέρα μου ἅμα γεννηθεῖσα, καὶ τὸν πατέρα μου δέκα ἔτη ὑστερον. Κατὰ τὴν νεότητά μου ἡλικίαν μου ἤμην ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τῆς ἀδελφῆς μου τῆς Δουκίσσης τοῦ ἀγίου Μελαγίου ἧτις νεόνυμφος οὕτα καὶ πλήρης χαρᾶς διὰ τὴν νεότητά της καὶ τὰς πρώτας ἐπιτυχίας της, οὐδὲν ἄλλο ἐσκέπτετο, εἰμὴ πῶς νὰ ἀπαλλαγῆ ἑμοῦ. Μετὰ τὸ ἐπανεῖδον εἰς τὸ Πανθεμόν. Τὸ παρθεναγωγεῖον τοῦτο, ἐν ἡλικίᾳ τότε μεγάλῃ, περιεῖχε πολλὰς νεάνιδας εὐγενοῦς καταγωγῆς καὶ πλουσίας. Ἐμμενον συνήθως ἐκτὸς μέχρι τῶν δέκα ἔξ ἢ δέκα ἐπτά ἔτων· κατὰ δὲ τὴν ἡλικίαν ταύτην ἐνυμνεύοντο, ἢ μετέβαινον εἰς τὴν